

Manifest de l'Esquerra Independentista per l'Onze de Setembre de 2015

ESQUERRA INDEPENDENTISTA :: 28/08/2015

La Unitat Popular ha de continuar teixint el seu programa i la seva organització. I dir ben alt i clar que la independència és possible i que canviar-ho tot també.

En aquests temps en què la voluntat de canvis topa amb el mur del règim i el sistema, els Països Catalans afrontem algunes cruïlles decisives en el camí cap a la construcció d'una república independent, socialista i feminista. Uns ens prometen un viatge ràpid i legalista cap a la independència... sempre i quan la legalitat ho permeti, no toquem cap dels seus privilegis i tanquem els ulls davant la situació d'empobriment generalitzat de les classes populars. Uns altres ens prometen tot de canvis... sense tocar però cap dels pilars fonamentals del règim: monarquia, unitat d'Espanya i Unió Europea.

A Catalunya, Convergència ha imposat el seu lideratge a una part de l'independentisme a canvi de la promesa de pilotar una part dels Països Catalans cap a la independència. Però, com ja van demostrar amb el 9N, no estan disposats a desobeir l'ordenament constitucional. I cal dir-ho i repetir-ho: tot full de ruta cap a la independència és paper mullat sense la desobediència. I tot el seu nou programa polític "amb sensibilitat social" contrasta amb les seves polítiques d'aplicació de retallades, compliment dels dictats econòmics de la troika i el seu suport al TTIP. Unes polítiques que han generat una situació de precarietat a la majoria de classes populars no poden ser unes polítiques capaces d'aglutinar la majoria social que ens cal per a defensar la independència.

D'altra banda, els intents d'aliança entre Podemos i sectors de l'esquerra autonomista (ICV, Compromís) ha vingut a perpetrar una operació ja coneguda per tots i totes. La promesa de canvis socials que no toquin els "temes intocables" del sistema. Podemos no es planteja qüestionar la monarquia, no refusa el pagament del deute, no reconeix el dret d'autodeterminació com a principi democràtic previ a qualsevol legalitat, no qüestiona la permanència dins la Unió Europea. Quins canvis es poden fer sense qüestionar tot això? Cap. És la reedició del vell nacionalisme progressista espanyol assajat ja abans per Felipe González i Alfonso Guerra. Amb un matís rellevant: el seu actual programa polític és molt més moderat que el del PSOE de 1979.

Davant d'això, la Unitat Popular ha de continuar teixint el seu programa i la seva organització. I dir ben alt i clar que la independència és possible i que canviar-ho tot també. I que per fer-ho possible, per a fer avançar la ruptura, és important tenir clar què possibilita el canvi i què és maquillatge i la propaganda. Nosaltres arreu dels Països Catalans ho tenim clar:

Amb l'autonomisme no hi ha futur, és una via morta. Sense desobediència no podrem exercir la nostra autodeterminació. Sense independència no hi podrà haver transformació social. Sense socialisme no serà possible la plena sobirania. Sense feminisme no serà possible eliminar les desigualtats. La nostra llibertat nacional no serà completa sense la

construcció dels Països Catalans.

Relliquem tot això i continuem construint, al carrer, a la feina i a les institucions
l'alternativa que aglutini una majoria social de les classes populars dels Països Catalans.

Cap a la independència, el socialisme i el feminisme!

Països Catalans, 11 de setembre de 2015

<https://ppcc.lahaine.org/manifest-de-lresquerra-independentista-per>